

990803-2

Zvláštní důležitosti pro další vývoj nabylo chápání skutečností, „daných“ NOMÓ, tj. prikazujícím zákonem. Mohlo totiž jít o zákon lidský (a pak to spadalo do rámce lidských konvencí) anebo o zákon, přikázaný bohy. Filosofové však byli od počátku v kritickém napětí vůči tradičním vyprávěním o bozích (zejména vůči Homérovi a Hesiodovi, a ovšem pochopitelně tím spíš proti všem lidovým vyprávěním, tj. mýtům) a dali základ filosofické (tj. nemytické a protimytické) theologii. Výsledkem bylo, že vše božské začalo splývat s „přirozeným“ („fysickým“), anebo mu bylo nějak podřízeno, neboť bohové se podle řeckých představ rodili (a pak vyrůstali). To se ovšem filosofům, kteří vůbec nebyli naladěni ateisticky, nýbrž zavrhovali jen lidské povídačky, nelíbilo a pokoušeli se bohy resp. jediného boha „konstruovat“ podobně, jako geometrie konstruuje třeba trojúhelník. Ovšem konstrukce je lidský výtvar, a tedy nemohla být považována za nic „přirozeného“ (tj. daného FYSEI).

(Písek, 990803-2.)